

In memoriam

Кирил Димитров

15.9.1932, София – 3.2.2010, Храдец Кралове

На 3 февруари ни напусна завинаги дългогодишният председател на Българското културно-просветно сдружение в Усти на Лабе Кирил Димитров. Кирил Димитров отдаде почти половин век от живота си на българският клуб в Усти на Лабе, регистриран по-късно като Българско културно-просветно сдружение и беше дълги години член в Комитета за сътрудничество на органите на самоуправлението към Съвета на чешкото правителство за националните малцинства.

Г-н Димитров беше обаятелен и представителен човек. Ще го запомним с чаровната усмивка и неизменната цигара в ръка, но и с това, че се бореше яростно срещу онези, които използваша българската идея за трупане на материални облаци.

На вниманието на читателите предлагаме разговор с Кирил Димитров от април 2009 г., запазен в архива на списание „Българи“.

Г-н Димитров, кога е основана организацията в Усти на Лабе?

През 1964 година имаше тържествено събрание по случай 9 септември в театъра в Усти на Лабе, на което присъства посланик Стайко Неделчев. След събранието помолих посланика да ни помогне с намиране на клуб. На другия ден ме представи на председателя на Окръжния народен съвет, който уреди да имаме в Културния дом клуб в зала 126. Имахме библиотека и от Славянския комитет ни изпратиха много книги. Тогава клубът имаше богата дейност – уреждали

сме екскурзии до паметни места в Чехия, празнували сме наши традиционни празници, приемали сме ансамбли от България... Бяхме един от най-активните клубове. Но след 1989 г. останахме без покрив. В такъв смисъл нашата дейност вече е много ограничена.

Откъде намирате средства за съществуването на сдружението?

Финансово ни помага само Остравският клуб. Затова искам да благодаря на председателката му Сирма Зидаро-Коунова, която ни съдейства с каквото може.

Кои български празници чествате?

Първи и трети март, 24 май, втори юни, Коледа и др.

Колко българи живеят в Усти на Лабе сега?

Аз изпращам покани на 50 души. Но при нас хората са от различни места. Повечето живеят в околността – Теплице, Дечин, Билина, Литомержице. Имаме приятелски връзки и с клуба в Мост. Хората са в напреднала възраст – един по един отпадаме и по този начин няма големи перспективи.

Защо регистрирахте самостоятелна организация?

За да не бъдем зависими на БКПО и от клуба в Прага. Искахме да бъдем самостоятелни и да не ни диктува никой...

Как попаднахте в Чехия?

Аз съм от София. Там завърших техникум и после работих в химическа фабрика „Лакпром“. Главният инженер ме изпрати в Чехия с още 5 момчета. Напуснах България през 1958 г. Бях изпратен в Усти на Лабе на едногодишна практика като химик. От Усти заминах за Пардубице. После се ожених тук и останах. Имам двама сина, които завършиха икономика и после заминаха за Америка.

Как ще оцените дейността на българските сдружения и организации тук?

В положителен смисъл. „Възраждане“ има голям принос за българската общност С удоволствие чета списание „Българи“, с което можем само да се гордеем.

Мария Захариева

Снимки: Мария Захариева